

1. כשאנחנו נקבל את הסיפור שלכם ואתם את שלנו נוכל לחיות סוף סוף ביחד.

2. מה שראיתי פה היום היה מאד מרגש ואף כואב. למרות שאני חיה פה כבר למעלה מ-35 שנים, אני חשה את הצורך והתקווה לשוב לארץ ולהחיותה ברגשי העבר להחיותה בתרבות ובמנהגים שלכם החושבים. אדמה היא לא לבנה, אדמה היא ערך, היא שורשים, היא אהבה למקום. אין מקום לגירוש. ליבי אתכם. אפרת כץ, ניר עוז.

3. לאלה שחיו כאן לפני, לפני שנולדתי, לפני שידעתי על הקונפליקט: הלוואי שהיינו יכולים לחלוק את חלקת הארץ היפה הזו בשלום. זה היה חוסך כל כך הרבה סבל ושפיכות דמים. כמי שחיה בנירים, הייתי שמחה לחיות כשכנים, בכבוד הדדי לחיים ולבתים. אני עדיין מאמינה בחלום הנקרא "שלום". אולי ניפגש ביום מן הימים. אדל רימר, קיבוץ נירים
araemer@gmail.com

4. אני מושיט יד לשלום. מקווה להיפגש ולשוחח עם אנשים מאל-מעין. רק בעקבות התערוכה של איתן ברונשטיין נחשפתי להיסטוריה של המקום הזה. בשם משפחתי קרוטנברג מקיבוץ מגן

5. (פרח) למען העתיד.

6. אנשים יקרים, העולם הזה מזמן לאנשים ארועים קשים במקומות רבים. וחבל שכך. אתם נאלצתם לעזוב את ביתכם, ואני עזבתי את ביתי כדי לבוא לכאן ולנסות לפתור את הבעיה הקשה של העם היהודי, העם שלי. אני מאחלת לכם שיהיה לכם את האומץ והכח להפוך את הסביבה שלכם לטובה ופורחת כפי שאנחנו עשינו כך. פעלו על מנת למצוא דרך לדו קיום לעמים שלנו.

7. ראינו את התערוכה. שמענו את הצד השני. צר לי שככה זה קרה אבל לכל מטבע יש שני צדדים. מי יתן והשלום יפרוץ ונמשיך לבקר אחד בצד של השני לרווחת כולם. לו יהי

8. (נערה) פליטי אל-מעין יקרים, שמי טל ואני רוצה לחיות אתכם בשלום, תקווה ואהבה! משפחתי עזבה את עיראק ב-1970 ועברה לארץ זו (ישראל/פלסטין). אני מזדהה אתכם ועם העניין הפלסטיני. הלוואי שנהיה מאוחדים. אדמתי היא אדמתכם, ביתי הוא ביתכם. אנחנו מאותה משפחה!

9. בישראל/יהודה אני מקווה שתחזרו. כולכם. כל מי שרוצה לשוב צריך לשוב. ואני מקווה שתהיה לי הזכות לראות את סזה קורה בימי חייה. אני מכירה בכך שגורשתם ושנמנע מכם לשוב, ואני מקווה שנוכל לחיות כולנו יחד בארץ הזו.

10. 25.7.2019, אני מקווה שיום אחד, בקרוב, תשובו לארץ זו, ונוכל לחיות יחד, להעשיר אלו את אלו! שלכם, נעמי

11. פלסטין תהיה חופשית. וכשפלסטין תשתחרר, כולנו נשתחרר. אתם תמיד איתנו במחשבות ובפעולות שלנו. באהבה ותקווה מארץ פלסטין היפה.

12. 25.7.2019, עצוב וכואב. כל כך הייתי רוצה שנחיה בשלום ובאהבה. אורנה

13. צר לי על סבלכם, כי כולנו – משפחת האדם. אבל מאחיכם המוסלמים אתם מיוסרים ומאוימים פי אלף יותר. אילו היו פני הדברים הפוכים לא לחזור לבית שנעזב היה העניין אלא גוויותינו כנטבחים. ומייחלת לשלום ולרו קיום נל

14. אנו מקווים שתשובו בקרוב, לעם שלכם ולכל אחד מכם הזכות לשוב, אינשאללה.

15. אנחנו כל כך מחכותים לשיבה שלכם! מוטב בקרוב ככל שניתן. אני כל מצטערת על כל מה שאנחנו עושים לכם... כבר 71 שנה... להרוס את הקולוניאליזם! די לכיבוש! אלאונור

16. קראתי, ראיתי, צפיתי, בתרגשתי, כאבתי, התעצבתי, התרגזתי – כמה עוול מיותר אנחנו יוצרים בשם היהדות וציונות וקולוניאליזם. לבי אתכם, סיגל

17. הלוואי שנחיה בשלום ובשקט. מריאנה

18. אני מאד מאד התרגשתי ומאחלת לנו שלום בין העמים!

19. אני מצטערת על שאינכם חיים עדיין כאן איתנו ביחד. ואני מצטערת על שמדינתי התייחסה אליכם באכזריות בחוסר בושה בצורה נוראה. מאחלת לכם רק עתיד טוב יותר. סו שכטר

20. מזדהה עם הכאב שלכם. מצטערת שבמשך שנים הסתירו מאיתנו את הסיפור שלכם. התערוכה הזו היא ביטוי סימבולי לתחילתו של תיקון. נעמיקה ציון, שכנה משדרות

21. האדמה הזו אינה מפלה, היא מארחת את כל תושביה ואין לה העדפות. בחלקותיה, נשמח להקים יחדיו חברה שוויונית משותפת. לימים יפים יותר, דרור (19) ונור (17)

22. מרגש מאד. בתקווה שיש פתח לתקווה חדשה בינינו הקרובים כל כך והמסר – להדבר. אולי יתפתח לשכנות טובה! נעמי גמא, ניר עוז

23. שלום שלום שלום זה מה שאתם ואנחנו רוצים. בברכה, חיוחה, ניר עוז